

SUCCULENTA

Orgaan van de Nederl. Ver. van Vetplantenverzamelaars.

Secretariaat: G. D. DUURSMA, B 140 HUIZUM bij Leeuwarden.

Onze Vetplanten in Mei.

't Is nu de tijd onze vetplanten weer op haar zomerstandplaats te brengen. Wie een broeikasje bezit brengt ze daarin of anders in een broeibak op een zonnig plekje van den tuin. Niet allen echter zijn zoo gelukkig hierover te beschikken. Vele liefhebbers, vooral in de groote steden, moeten zich met een plat of het dak hunner woning tevreden stellen. Dat ook hiermede goede resultaten bereikt kunnen worden, bewijzen de mooie foto's, welke we een paar jaar geleden van ons medelid, den heer Eberson te Utrecht ontvingen.

Waar onze planten 's zomers ook verblijven, hoofdzaak is dat zij zooveel mogelijk van zonlicht en frissche lucht kunnen profiteren. Dit zijn met zindelijkheid de drie hoofdfactoren welke voor goeden groei en milden bloei noodig zijn. Natuurlijk worden bakken of kasjes waarin de planten staan den eersten tijd tegen den namiddag gesloten; in deze maand toch kunnen we nog genoeg koude nachten krijgen, waartegen vooral de teere soorten niet bestand zijn. Ook wordt den eersten tijd te sterk zonlicht nog geweerd, door de ramen met kalk te besmeren, of met een stuk paklinnen te bedekken.

Planten, die in nieuwe aarde gezet zijn, worden in een bakje geplaatst dat men den eersten tijd gesloten houdt. De vochtig-warme lucht die hierdoor ontwikkeld wordt werkt gunstig op het vormen van nieuwe wortels.

Teneinde te voorkomen dat door het warm worden der potten de wortels verdrogen, zetten wij de potten tot den rand in de aarde van den broeibak, of, wanneer men bakjes met bodems heeft of ze op het tablet van de kas plaatst, in kolengruis, scherp zand, of iets dergelijks.

Zoo langzamerhand wordt ook meer water toegediend, dat we een paar dagen laten staan, zoodat de temperatuur gelijk wordt aan die van de standplaats der planten. Met een fijne bloemenspuit gaan we geregeld de planten afsproeien, waardoor het kamerstof wordt verwijderd, terwijl de fijne waterdeeltjes in, een besloten vertrek zeer voordelig op den groei werken. Spoedig zal men zien dat aan den top der planten nieuwe, helder gekleurde stekels komen, terwijl het geheele frischgroene uiterlijk der plant hernieuwd groei verraadt. Dan is het tijdstip aangebroken van die planten welke stek bezitten deze af te nemen om opnieuw te planten of als ruilmateriaal te gebruiken.

Hebben we van sommige soorten veel stekjes beschikbaar, dan geven wij deze aan vrienden en kennissen ten geschenke, ten einde te bevorderen dat meerderen zich voor het verzamelen van vetplanten gaan interesseeren. Zooals vanzelf spreekt, trachten wij hen dan tevens als lid onzer vereeniging te winnen.

G. D. D.

Bijdragen tot de kennis der Crassulaceae.

In botanische en tuinbouwkundige werken wordt dit vetplantengeslacht zeer stiefmoederlijk behandeld, en niet ten onrechte begon R. Hamet zijn in 1907 verschenen „Monographie du genre Kalanchoe" met de woorden : „La famille des Crassulacées, si intéressante cependant a taut d' egards, a été jusqu' ici presque entierement délaissée tant au point de vue anatomique qu' au point de vue systematique".

Verschillende oorzaken werken hiertoe mede. Teneinde een zoo volledig mogelijk overzicht te krijgen, tracht ieder, die een bepaald plantengeslacht beschrijven gaat, de hand te leggen op gedroogde exemplaren van allerlei soorten tot dit geslacht behoorende, welke in verschillende herbaria's berusten. Door haar samenstelling, welke er op ingericht is de sappen zoo lang mogelijk vast te houden, laten de vetplanten zich echter slecht drogen. Er zijn zelfs gevallen bekend van vetplanten welke, na anderhalf jaar gedroogd, opgeplakt en van etiketten voorzien in een herbarium bewaard geweest te zijn, opeens, weer gingen groeien en nieuwe bladeren vormen. Zoo iets kan natuurlijk in een herbarium niet geduld worden, daarin moet alles dood blijven en middelen werden uitgedacht om de vetplanten tot behoorlijker gedrag te dwingen. De planten werden dan eenige malen in kokend water gedompeld, waardoor wel de levensenergie voor goed werd uitgedoofd, doch tevens gingen hierdoor de typische kenmerken zoo goed als geheel te loor, zoodat hiermede moeilijk betrouwbare beschrijvingen te maken zijn. Rest dus alleen den aanleg van een verzameling van levend materiaal, waartoe den een de gave ontbreekt, terwijl een ander geen ruimte heeft en een derde juist voor deze planten weinig gevoelt. Er moeten dus al heel wat gunstige factoren toe samenwerken om een volledig overzicht mogelijk te maken. Iemand moet lust hebben een groote en zooveel mogelijk complete verzameling aan te leggen, over de noodige ruimte beschikken en voldoende kennis en geduld hebben om van de dikwijls tallooze synoniemen de oudste, geldige beschrijving uit te vorschen om de soort den naam te geven welke haar van rechtswege toekomt, teneinde uit de zeer verwarde nomenclatuur een behoorlijk systematische indeeling te voorschijn te roepen.

Een dergelijke samenloop van gelukkige omstandigheden komt dan ook uiterst zelden voor en daarom valt het zoo te betreuren dat de heer A. Berger, die door zijn bekende boeken over de geslachten Euphorbia, Kleinia, Stapelia, Mesembrianthemum en Portulaccaceae beezen heeft zoo bij uitstek „de man" te zijn om zich aan deze opgave te wijden, door den oorlog uit la Mortola en van zijn verzamelingen en andere bronnen verdreven, zijn serie Handboeken over Succulenten niet heeft kunnen afwerken.

De familie der Crassulaceae is juist een der ingewikkeldsten onder de vetplanten, wat ten duidelijkste blijkt uit de zeer uiteenlopende nomenclatuur, zooals wij later zullen zien. Als ik het waag er over te schrijven, verwachtte men dus geen onaanvechtbaar wetenschappelijk betoog, doch meen ik mij echter niet te mogen laten weerhouden om het weinige dat ik bij kan brengen, in enkele artikels mede te deelen. Hoewel met het oog op de beperkte ruimte in ons blad slechts een schematisch overzicht over deze zeer afwisselende en hoogst interessante familie kan gegeven worden, hoop ik toch dat het er toe mede mag werken om een einde te maken aan het vooroordeel van som-

mige verzamelaars die niet anders dan cactussen in hun collecties willen opnemen. Juist de Crassulaceae brengen door haar afwijkende gestalten een gepaste afwisseling in anders vaak wel wat eenvormige verzamelingen.

Ik stel mij voor de verschillende geslachten, na een algemeene beschrijving, in alfabetische volgorde te behandelen, teneinde de klippen te omzeilen, welke een systematische behandeling, dank zij de weinig overeenstemmende inzichten der Botanici, zou kunnen teweeg brengen. Waar zulks noodig mag blijken, zal echter ook op de systematische verwantschap de aandacht worden gevestigd.

Aan het slot van dit artikel zij nog medegedeeld, dat in 1789 voor het eerst door A. L. de Jussieu de familie in vrijwel den tegenwoordigen omvang onder den naam van Sempervivae werd gegrondvest, welke naam in 1805 door A. P. de Candolle werd gewijzigd in dien van Crassulaceae, welke thans nog geldend is, ondanks het feit dat Ventenat „Succulentae" en Sprengel „Sedae" voorsloegen, wijzigingen waartoe geen voldoende redenen bestonden, omdat het woord Crassulaceae een geslacht (Crassula) in herinnering brengt dat in dien tijd als een der voornaamste in die familie gold en het bovendien voldoende een algemeen kenmerk : „planten met dikke of vleezige bladeren" aangeeft.

V. W.

Wie is Cactusliefhebber ?

Ziedaar een vraag welke men tweeledig zou kunnen beantwoorden.

Eén ding is wel eigenaardig, n.l. dat zeer vele cactusvrienden zich ook voor oudheden interesseeren, zooals ik meermalen heb opgemerkt. In elk geval zijn het warme natuurbeminnars. Zij nemen de planten waar in hun geheel, alle bijzonderheden merken zij op, zoowel wat groei, bloei als uiterlijk betreft.

Komt zoo iemand bij een verzamelaar, dan is hij in den regel niet zoo gauw weer weg ; elk plantje wordt tot in de kleinste bijzonderheden bezien. 't Gevolg is, dat zoowel bezoeker als verzamelaar beide weer wat wetenswaardigs hebben opgedaan en in de meeste gevallen gaat de bezoeker naar huis met een paar stekjes van soorten welke hij nog niet bezit.

Wat is de oorzaak dat men op deze wijze zijn collecties zoekt uit te breiden? Volgens mijn meening niet het feit dat de liefhebber er tegen opziet om wat geld uit te geven om eenige soorten te koopen, doch meer omdat de meeste aanvangende verzamelaars onbekend zijn met de namen, daardoor niet weten wat zij bezitten, en dus ook niet weten wat zij bestellen moeten. Er is dan ook maar één kans, n.l. te trachten zooveel mogelijk zuiver op naam te krijgen. Dat hieraan moeilijkheden verbonden zijn is zeker, doch waar een wil is, is een weg ; m.i. kunnen inzendingen op tentoonstellingen, of nog beter, speciale vetplanten-tentoonstellingen in dit opzicht goede diensten bewijzen. Verder bezoek aan zorgvuldig bijeengebrachte verzamelingen bij liefhebbers of in botanische tuinen.

Thans een andere categorie cactusbewonderaars. Men gaat kas of serre door en komt in een afdeeling met warme kasplanten. Hier wordt een mooi gekleurd blad bewonderd, daar een prachtige bloem of een andere opvallende eigenschap, 't bezoek is echter vlug afgelopen. Daarna volgt de Orchideeën-afdeeling. Hier wordt weinig gezegd, er bloeit slechts een enkele soort. Nauwelijks zijn de bezoe-

kers er echter op attent gemaakt dat we hier een Orchidee voor ons hebben, of ineens is het prachtplant geworden. 't Bezoek is kort. Daarna komt men langs bloeiende Cyclamen, Primula's of Cineraria's, waarover even gediscuseerd wordt, tot men bij een verzameling Cactusen komt. Wat gebeurt nu? Bij de bezoekers bevindt zich niet een speciale Cactusvriend, en toch, hier wordt langer vertoefd dan bij al het vorige te samen.

Dit nu is voor mij het bewijs, dat bijna alle plantenliefhebbers Cactusbewonderaars zijn, en met wat meer bekendheid ook Cactusverzamelaars zouden worden. Trachten wij dit te bevorderen.

E. KRUIDHOF.

Mededeelingen.

NIEUWELEDEN.

149. Jan G. Sloff, Rotterdam, Noordsingel 40c.
 150. Mej. J. B. Wijnveldt, Schiedam, 1e Tuinsingel 20.
 151. Mevr. W. H. Berghuys Fock, Bussum, N. Hilv.weg 1.

ADRESVERANDERINGEN. Van de volgende leden ontvingen wij opgave van hun nieuwe adres :

- P. P. v. d. Bergh van Eijsinga, Bilthoven, Villa „Hilda" (Merelbaan).
 J. Knake, H. d. school, Appel, gem. Nijkerk.
 Mej. M. Kroes. Baarn, Eliaslaan 3.
 Mevr. W. A. de Wijs-Versteegh, Rijswijk (Z. H.) Jaagpap 22.

BIBLIOTHEEK. Van den heer Th. Jansen te 's Gravenhage in hartelijken dank voor onze bibliotheek ontvangen :

3 a. W. O. Rother, „Prakt. Leitf. für die Anzucht und Pflege der Kakteen und Phyllokakteen 1917.

4b. F. Thomas, „Zimmerkultur der Kakteen", 5 Aufl. 1913.

7. Prof. Dr. K. Schumann, „Nachtrage 1898 bis 1902 v. d. Gesamtbeschreibung der Kakteen" 1903.

ARCHIEF. Van Dr. Vaupel, voorzitter der „Deutsche Kakteengesellschaft", ontvingen wij twee overdrukken, getiteld „Cactaceae andinae" en „Vier von Ule in Nordbrasilien und Peru gesammelte Kakteen", welke wij in dank een plaatsje in ons archief hebben gegeven.

Th. JANSEN, DEN HAAG,

KONINGIN EMMAKADE 148.

<i>Echinocactus platensis</i>	f 0.75	<i>Mesembr. Bolusii</i>	f 0.80
„ <i>minusculus</i>	- 0.50	„ <i>Lehmannii</i>	- 0.30
(met knoppen)		„ <i>tigrinum</i>	- 0.30
<i>Echinopsis rhodotricha</i>	- 0.40	„ <i>blandum</i>	- 0.30
<i>Cereus Bonplandii</i>	- 0.40	<i>Crassula ericoides</i>	- 0.30
„ <i>Silvestrii</i>	f 0.30 tot - 1.—	„ <i>tetragona</i>	- 0.30
<i>Mamillaria candida</i>	- 0.50	„ <i>perforata</i>	- 0.30
„ <i>sempervivi</i>	- 0,50	„ <i>cordata</i>	- 0.30
„ <i>pusilla</i>	- 0.40	„ <i>lactea</i>	- 0.30
		„ <i>trichacantha</i>	- 0.30

Vijf verschillende grootbloemige Phyllocactusen op naam voor slechts vier gulden.

Vracht en verpakking voor koopers rekening. - Prijsopgave van andere soorten wordt op aanvraag gaarne verstrekt.